

Vergaderjaar 2013–2014

25 424

Geestelijke gezondheidszorg

Nr. 241

**BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN VOLKSGEZONDHEID,
WELZIJN EN SPORT**

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 29 januari 2014

Met brief van 15 november 2013, met kenmerk 33 750-VI, nummer 87 heb ik uw Kamer geïnformeerd over de voortgang van het vervolgonderzoek op de rapportage van de commissie Deetman over de rol van de psychiatrie.

In deze brief heb ik u toegezegd nader te reageren, op het verzoek van slachtoffers van misbruik in de GGZ aan u en mij om het huidige onderzoek te verbreden. Betreffende brieven heb ik bij deze brief gevoegd. De slachtoffers hebben in hun brief 10 vragen geformuleerd met het verzoek deze bij het huidige onderzoek te betrekken. In het gesprek van 20 november 2013 van de vaste commissie van VWS met ZonMw en de onderzoeker is deze vraag ook aan de orde gesteld door leden van de vaste commissie van VWS.

De vragen die de briefschrijvers hebben neergelegd zijn naar hun aard in twee categorieën te verdelen.

Twee vragen zijn gericht op de psychiatrische patiënt zelf. Het gaat daarbij om de omvang van seksueel, fysiek en mentaal misbruik in de gehele GGZ over de jaren 50, 60 en 70 van de vorige eeuw. Omdat er in die periode vaak nog geen scheiding was tussen psychiatrie en «zwakzinnigenzorg» wordt de vraag of in beide groepen het misbruik plaatsvond ook aan de orde gesteld. Vervolgens is de vraag aan de orde naar de gevolgen voor slachtoffers van misbruik in psychiatrische instellingen.

De overige vragen hebben vooral betrekking op de (historische) context waarin misbruik heeft plaatsgehad, welke wetgeving daarbij van toepassing was, de wijze waarop de Inspectie voor de Volksgezondheid, de rechtspraak en gemeentelijke bestuurders al dan niet op de hoogte waren van misbruik en mishandeling dan wel hierop hebben gereageerd.

Met betrekking tot het verzoek van de slachtoffers heb ik ZonMw om advies gevraagd om te bezien of de vragen van de slachtoffers onderzocht kunnen worden. Het advies van ZonMw heb ik bij deze brief gevoegd¹.

ZonMw wijst er in het advies op dat bij de uitwerking van een dergelijk breed onderzoek bijzonder gecompliceerde vragen aan de orde komen, die soms lastiger zijn te beantwoorden dan die waarmee de commissies Samson en Deetman te maken hebben gehad.

Op basis van het advies van ZonMw constateer ik dat een verbreding van het onderzoek naar misbruik in de GGZ niet kan worden ingepast in de huidige opzet van het onderzoek. Hiertoe zou een nieuw onderzoek moeten worden opgezet waarbij rekening moet worden gehouden met de door ZonMw genoemde complicaties van het onderzoek. De genoemde complicaties zijn zodanig dat naar verwachting de uitkomsten van een dergelijk breed onderzoek slechts in zeer beperkte mate inzicht zullen bieden in wat feitelijk is gebeurd.

In deze omstandigheid toch een dergelijk onderzoek starten heeft het risico in zich dat de verwachtingen van de slachtoffers(organisaties) ten aanzien van de uitkomsten van dit onderzoek niet kunnen worden waargemaakt. Gelet op de complexiteit van het onderzoek in relatie tot het risico op een uiteindelijk zeer beperkte en teleurstellende uitkomst moet ik de conclusie trekken dat een nader onderzoek geen toegevoegde waarde heeft, en derhalve niet zinvol is.

Ik heb de brieven schrijvers geïnformeerd over deze conclusie².

De Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
M.J. van Rijn

---

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer

² Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer